

De Romeinse Scherf van Stuiter

(met 3 afbeeldingen op blad 2)

Ik liep buiten toen ik een molshoop zag. Maar wat stak daar nou uit? Iets wits, en ronds... Ik ga op mijn hurken zitten en peuter het voorzichtig uit de molshoop.

Hé dat lijkt wel ... een scherf ergens van? En er lijkt wel een poppetje op te staan! Voorzichtig veeg ik de aarde er een beetje af. Dit is wel heel spannend hoor. Dat moet ik gauw laten zien! (1e afbeelding)

Snel ren ik naar Sterre: die weet immers heel veel over andere volken door haar reizen. Zou zij misschien weten waar deze scherf van is? “Sterre” roep ik hard als ik eraan kom, “kijk nou eens wat ik vond in de molshoop!” Sterre staat buiten op het dek van het schip: “Laat eens zien, Stuiter?”

Samen bekijken we de scherf. “Kijk”, zegt Sterre, “het is een vrouw op de afbeelding! Ze heeft een lange mantel om”. Maar waar de scherf van is, weet ze ook zo gauw niet. “Eigenlijk zouden we het aan een archeoloog moeten vragen. Dat zijn mensen die héél veel weten over vroeger, doordat ze dingen opgraven.” “Net als dinosaurussen?” vraag ik. Sterre grinnikt: “bijna! Archeologen onderzoeken het leven van de mensen. Dinosaurussen zijn fossielen, en die worden onderzocht door mensen met een heel moeilijke naam: paleonthologen!. Maar dino’s worden inderdaad ook opgegraven en onderzocht, dat stukje lijkt wel op elkaar!” Stuiter is onder de indruk. “Maar ken jij dan een archeoloog, Sterre?”. Sterre antwoordt: “niet hier in Hotsjietonia, maar misschien kunnen we het aan Noa gaan vragen! Die weet ook best wel veel over mensen, en mensen van vroeger.”

Ik spring meteen op, en samen gaan we naar Noa. Die is gelukkig thuis. “Kijk eens wat ik vond in de molshoop!” roep ik meteen als ze opendoet. Noa schiet in de lach: “Rustig aan, laat eens kijken?”

Ik wiebel ongeduldig, zo nieuwsgierig ben ik. Gelukkig kijkt Noa al snel weer op en zegt: “ik denk dat dit een stuk van een olielampje is! Wacht, ik zal je een plaatje laten zien” en ze loopt naar de kast. Ze pakt er een boek over de Romeinen in Nederland uit en bladert even. “Ah, kijk hier maar eens!” Samen kijken we naar een mooie afbeelding (2^e afbeelding). “Kijk, jij hebt hier de bovenkant van zo’n soort lampje. De rest ervan heeft de mol niet voor je opgegraven! Zie je dat er in totaal 2 gaatjes in zo’n heel lampje zitten? In de grote vooraan, zat een lont, een dik koord van touw. En door het kleine gaatje, deden de Romeinen olie in de lamp. Die lamp is namelijk hol. En als de lont dan volgezogen was met olie, dan stak je hem aan, en dan had je dus licht!”

Ze slaat de bladzijde om en laat nog een andere lamp zien (3^e afbeelding). “Kijk, deze kon je ophangen in een grote kamer, er zitten wel 13 gaatjes in voor lonten! Als je die allemaal aanstak, had je heel veel licht!”

Ik ben even stil, dit is best wel bijzonder, wat ik gevonden heb! Opeens krijg ik een idee. “Dank je wel Sterre, dank je wel Noa, maar ik moet nu naar Keet! Ik ga olielampjes namaken van klei!”

En weg ben ik...!

(geschreven door Janneke Kluit)

De scherf van Stuiter.

De foto uit het boek van Noa.

Een lamp voor 13 lonten.

Alle foto's komen uit de collectie van het Rijksmuseum van Oudheden in Leiden. De scherf van Stuiter in dit verhaal, is écht gevonden in Nederland, vlakbij Bunnik (Vechten). De foto uit "het boek" van Noa is een olielamp die vlakbij Nijmegen (Berg en Dal) is gevonden, net als de lamp met 13 lonten (Hees).